

”منن شڪتي هين مايا جيت بنني ڪا ساڌن“

آڄ باپ دادا بچون ڪي اُنڪ پرڪار ڪي پرشارت ڪي وڏي ڪو ديڪتي هوئي بچون ڪي اُمنگ، اُتساه، ملن ڪي لڳن، سنيهه ڪا سنڪلپ سڌا سهيوڳي بنني ڪي ڪاريه ۾ تٽپر رهنا، سڀ سنگ ٿوڙ اڪ سنگ جوڙني ڪي محنت ڪو دڪ باپ دادا هرشت پي هورهي ٿي اُڙ ساڻ ساڻ سنيهه ڪي ڪارڻ ترس پي پر رها ٿا، هرايڪ اُپني اُپني يتاشڪتي لڪش ڪو پراپت ڪرني ڪي ليئي تيورگتي سين لڳي هوئي هئ. سڀڪي اڪ هين اڇا هئ ڪ فاسٽ جاوين فرست آوين. دن رات اسي لڳن ۾ چل رهي هئ، ليڪن لڪش اڪ هئ، لڳن پي اڪ سين هين هئ. ساڻ پي اڪ ڪا هين هئ ڦر پي ڪوئي مهاوير هئ اُڙ ڪوئي بهت محنت اُنيو ڪرتي هئ، ڪوئي سهج يوڳي هئ، ڪوئي پرشارتي يوڳي هئ، ڪوئي سرو پراپتي سورپ هئ، ڪوئي سرو پراپتي ڪرني ۾ خوب لڳي هوئي هئ. ڪوئي ماياجيت هئ اُڙ ڪوئي مايا ڪي وڳهنون سين ڀڏ ڪرني ۾ لڳي هوئي هئ. ڪوئي ڪي من ڪا آواز هئ جو پانا ٿا وو پاءِ ليٿا اُڙ ڪوئي ڪا آواز هئ اُپي پارهي هئ. ڪوئي سڌا ساڻ ڪا اُنيو ڪرتي اُڙ ڪوئي سڌا ساڻي بناني ڪي پريتڻ ۾ رهتي. اُتسا دڪ باپ دادا ڪو محنت ڪرني والون ڪي اوپر ترس پرتا هئ. اڪ باپ ڪي بچي دو پرڪار ڪي ڪيون؟ اُڙ يهه محنت پي ڪب تڪ؟ يهه اَلوڪڪ جنم جس جنم ڪو وردان هئ ڪيونڪ ورداتا دواران يهه جنم هئ، اُتسا ورداني جنم پراپت هوتي هوئي، يهه جنم پي مناني ڪي بجاءِ محنت ۾ هين جائي تو اُتسا ورداني جنم ڦر ڪب ملينگا! اِس ورداني جنم ڪا هر سيڪنڊ سرو پراپتي ڪرني ڪا سُهائونا سيڪنڊ هئ. اُتسي سميه ڪو پاني ڪي بجاءِ محنت ۾ لڳا ڪيا اڇا لڳنا هئ؟ چاهتي پي نهين هئ ڦر پي ڪر ليتي هئ، ڪيون؟ آڄ باپ دادا نين وشيش ڪارڻ ديڪي. موڻ ڪارڻ هئ جو چاهتي نهين هو ليڪن پَر وِس هو جاتي. ڪسڪي وِس هو جاتي هو؟ اُسڪو پي اچي طرح سين جانتِي هو. جانتِي هوئي بچني ڪا پريتڻ ڪرتي هوئي پي ڦر چڪر ۾ آ جاتي هو ڪيونڪ مايا پي جاڳي جاڳڻهار روپ ۾ آتي هئ. وه پي جانتِي هئ ڪ اِن برهمڻ آتمائون ڪا مڪيه آڌار ٻڌي يوڳ هئ، دويه ٻڌي دواران هين باپ سين ملن مناءِ سڪتي تو مايا پي پهلي پهلي ٻڌي ۾ وار ڪرتي هئ. ڪمزور بناءِ ديتي هئ. ڪس دواران؟ مايا ڪا وشيش باڻ وئرت سنڪلپون ڪي روپ ۾ هوتا هئ. اِس باڻ دواران دويه ٻڌي ڪو ڪمزور بناءِ ديتي هئ اُڙ ڪمزور بنني ڪي ڪارڻ پَر وِس هو جاتي هئ. ڪمزور ويڪتي جو چاهي وه نهين ڪر پاتي اِس ليئي چاهتي هو ليڪن ڪر نهين پاتي هو. اِس ڪارڻ ڪا نوارڻ سروشڪتيوان باپ دواران جو پراپت هوئا هئ اُس شڪتي ڪو ڪاريه ۾ نهين لڳاتي هو. وه وشيش شڪتي هئ منن شڪتي. منن شڪتي ڪو يوڙ ڪرنا نهين آتا. منن شڪتي هين دويه ٻڌي ڪي خوراڪ هئ. خوراڪ ڪو نه ڪاني سين ڪمزور بن جاتي. اُڙ ڪمزور هوني ڪارڻ پَر وِس هو جاتي. منن شڪتي ڪا وستار بهت ٻڙا هئ. ليڪن وڏي نهين آتي. جب سين برهمڻ جنم هوئا تب سين اُپي تڪ ڊئريڪٽ باپ دواران ڪتني ٿائيتلس سني هئ، اُگر ورنن ڪرو تو پوري لنبي مالها بن جائي. پڳتي مارگ ۾ پي سمرڻ ڪرني ڪي اُپياسي هئ، اڪ اڪ مڱي پر سمرڻ ڪرتي هئ. پڳتي ۾ سمرڻ شڪتي هئ اُڙ گيان ۾ سمرتي ڪي شڪتي هئ. جب پڳت آتمائين اُپني شڪتي ڪو نهين پوئتي. اَلپ ڪال ڪي وڏي سين اَلپ ڪال ڪي سڌي ڪو پاتي

رهندي هئ. تو آپ گيانِي تو آتمائين سمرتي کي شڪتي کي وڌي ڪو ڪيون ڀول جاتي هو؟ آءٌ ر روز امبرت ويلي آڀني ايڪ ٿائينٽل ڪو پي سمرتي ۾ لائو اوڙ منن ڪرتي رهو تو منن شڪتي سين سدا ٻڌي شڪتيشالي رهندي. شڪتيشالي ٻڌي کي اوڀر مايا ڪا وار نهين هو سڪتا اڙقات ڀروش نهين هو سڪتي. تو موڻ ڪارڻ هئ ٻڌي کي ڪمزوري اوڙ ڪمزوري ڪا نوارڻ هئ منن شڪتي. جئسي آڇ ڪلهه کي وشيش آتمائين اڙقات ٻڌي لکي لوڳ جئسا ڪاريه هونگا جئسا آستان هونگا وئسي آڀني ڊريس چينج ڪرتي هئ. آپکي جڙ چترون کي پي هر سميه ڊريس چينج ڪرتي هئ. پوڻيه ديونائي روپ ۾ پي هر ڪاريه کي ڊريس الڳ الڳ هونگي. يهه سنسڪار پوڻيه ڪا ورتمان کي آڌار پر هئ. اس سميه ڪا فئشن واريت رسر ستيگ ۾ تو چلينگي ليڪن آپکي جڙ چترون ۾ پي رسر چلي آ رهي هئ. سنگر يڱ کي ريت رسر ڪوئسي هئ؟ جئسا ڪاريه ڪرتي هو وئسي ٿائينٽل پرماڻ آڀنا سوروپ ياد رکو. سڀ سين زياده فئشنبل سنگر يڱي برهمڻ هئ. جئسا سميه وئسا سوروپ، يهه سوروپ پي آپکي ڊريس هئ. جئسي سمرتي وئسي ورتي وئسي درشتي اوڙ وئسي استتي اڙقات سوروپ. جئسي آڇ ڪلهه ڪا فئشن هئ نان جئسا شرنگهار، وسر پي ائسي، تلڪ پي وئسي لڳائينگي تو آنڪون ڪا شرنگهار پي وئسا ڪرينگي. تو سڀ سين فئشنبل آپ برهمڻ هو. ائسي سمرتي ورتي اوڙ درشتي بنائو. سمرتي هئ تلڪ اوڙ درشتي هئ آنڪون ڪا شرنگهار اوڙ ورتي هئ ميڪپ ڪرنا. ورتي سين جئسا پريورتن چاهو وئسي ڪر سڪتي هو. تو سديو روحاني سڄي سڄائي مورت هو وشو ڪو پريورتن ڪرني والي!

منن شڪتي اڙقات آڀني انيڪ ٿائينٽلس اڙقات سوروپ سمرتي ۾ رکو. انيڪ گئون کي شرنگهار ڪو سمرتي ۾ رکو. انيڪ پرڪار کي خوشي کي پائنٽس سمرتي ۾ رکو، روحاني نشي کي پائنٽس سمرتي ۾ رکو، رچنا باپ کي پريچيه کي پائنٽس ٻڌي ۾ رکو، رچنا کي وستار کي پائنٽس سمرتي ۾ رکو. ياد دواران انيڪ پرڪار کي انيو اوڙ پراپنيون کي پائنٽس ڪو سمرتي ۾ رکو تو منن شڪتي ڪا ساڌن ڪتنا ٻڙا هئ! جو چاهي وهه منن ڪرو، جو آپکي پسندي هو وهه پسند ڪرو. تو منن ڪرتي مڱن اوستا پي سهج پراپت هو جائينگي. ڀروش کي بجاءِ ماياجيت بنني ڪا وشيڪرڻ منتر سدا ساڻ رهنڱا اوڙ مايا سدا کي ليئي نمسڪار ڪرينگي. سنگر يڱ ڪا پهلا پڳت آپکا مايا بنينگي. ماسٽر پڳوان بنو تو پڳت پي بنني نان. اگر خد هين پڳت هونگي تو وهه ڪسڪا پڳت بنني؟ تو پڳت بنينگي وا ماسٽر پڳوان بنينگي. اسڪا سهج ساڌن سنايا، منن شڪتي ڪو ٻڌائو. سمجها.

بنڱال بهار ڪا زون تو شرنگهار ڪرنا جانتا هئ، جئسي ديويون ڪو بهت سڄاتي هئ، آڀني جڙ چترون ڪو سڄاني آتا هئ نان. ائسي سِير ڪو سڄانا هئ. اس زون کي پي وشيشتا هئ جو باپ ڪو اتي پريه هئ. ائسي بچي بهت هئ وهه ڪوئن؟ غريب پي هئ اوڙ پولينات کي ڀولي پي هئ، دونو هين باپ ڪو اتي پريه هئ. اس ليئي اس زون ڪا گروپ ديڪو ٻڙا هئ نان، اس زون کي وشيشتا هئ. اس زون ۾ ڪتني الڳ الڳ پرديش هئ. نيپال پي هئ تو آسام پي هئ، ورائتي قولون ڪا گلدستا هئ. شيوا پي آب وستار ڪو پاڻي جارهي هئ. ساڪار تن ڪو ڏونڊا پي يهان سين هين هئ. تو آستان کي وشيشتا رهي نان. جئسي گورنمينٽ ڪو ڪس

آستان سين ڪوئي وشيش اُمليه وسنؤ ملتي هئ تو اُس آستان ڪا مهتو رهتا هئ. وه آستان ناميگرامي رهتا هئ. هستري ۾ آجاتا هئ. اُئسي يهه آستان پي باپ ڪي هستري ۾ وشيش آستان هئ. آگي چل ڪر اِس آستان ڪا مهتو وشو ۾ مهتو پورڻ هونگا. جئسي دهلي ڪي وشيشا اپني هئ، بامبي ڪي اپني هئ. اِس آستان ڪا مهتو پي بهت بڙا اپنا هئ، اِس ليئي آگي چل ڪر اُڙ پي اِس آستان ڪو وشيش پومي ڪي ريت سين ديڪينگي اُڙ سڻينگي. اُئسي وشيش پومي ڪي نواسي پي وشيش آتمائين هو. پومي ڪي ساڻ آپ لوڳون ڪي پاڳيه ڪا پي سپ ورنن ڪرينگي. اچا.

سدا شڪتيشالي سوروپ ۾ استت ره مايا دشمن ڪو پي اپنا پڳت بناني والي،
سدا سجي سڄائي سوروپ ۾ استت رهنِي والي، وشيڪرڻ منتر دواران مايا ڪو وش
ڪرني والي، سدا سمرتي دواران سمرت رهنِي والي، سروشڪتيوان آتمائون ڪو باپ
دادا ڪا ياد پيار اُڙ نمستي.

پارٿيون سين ملاقات :-

1- هر سنڪلپ وا ڪرم باپ سمان ڪرني سين، نرنتر سهج يوگي ڪي استيج ڪا اُنيو،-
 سنگر ڀڳ ڪا سرپشت آستان هئ باپ ڪا دل تخت، جو اِس تخت پر بڻنتي هئ وهي وشو ڪي تخت ڪي اڌڪاري بنتي هئ اُڙ جئسي باپ پرم پوجيه هئ وئسي بچي پي پوجيه بن جاتي هئ ڪيونڪ دل ۾ وهي سَمائي جاتي هئ جو سمان هوتي هئ! تو باپ سمان فالو فادر ڪرني والي آتمائين هو نان، اُئسي اُنيو هوتا هئ جو باپ ڪي سمرتي وه بچون ڪي سمرتي، جو باپ ڪي گڻ وه بچون ڪي گڻ، جو باپ ڪا ڪرتويه وه بچي ڪا. اِسڪو ڪها جاتا هئ فالو فادر. جو پي سنڪلپ وا ڪرم ڪرو تو پهلي چيڪ ڪرو ڪ باپ سمان هئ؟ اُگر باپ سمان هئ تو سهج يوگي ڪي استيج ڪا اُنيو هونگا. محنت نهين لڳينگي. اُڙ ڪوئي پي پرستتي ۾ باپ ڪو سامني لاني سين، سَو استتي ڪي آڌار سين پريورتن هو جائينگي. چاهي ڪتني پي ديش ڪي حالات نازڪ هو ليڪن آپ سدا ڪمل پُشپ ڪي سمان باپ ڪي چترچايا ۾ نياري اُڙ پياري رهينگي. سدا چترچايا ۾ هو نان؟ باپ شيواڌاري بن ڪر ڪي آتي هئ تو چترچايا ڪي روپ ۾ بچون ڪي سدا شيوا ڪرتي هئ. باپ ڪو ياد ڪيئا اُڙ ساڻ ڪا اُنيو ڪيئا، وئسي ڪوئي پي شرير ڌاري ڪا ساڻ لبني ۾ سميه لڳ جاتا هئ ليڪن باپ تو سيڪنڊ ۾ حاضر هونگا، تو دؤر رهتي پي سدا سمپ آتما هو اُئسا اُنيو هوتا هئ؟ جو جتنا پيارا هونگا اُتنا سمپ هونگا، تو ڪتني سمپ هو؟ اُپي پي سمپ تو تينون هين آستانون ڪي سمپ هو نان. جهان پي برهمڻ بچون ڪي پانو پرتي هئ وهان ڪوئي نه ڪوئي آتمائين هئ تب جانا هوتا هئ. جو بچي باپ ڪي ياد ۾ رهتي هئ، ياد ۾ رهنِي والي بچون ڪو باپ سدا ريسپانڊ ديتي پي رهتي هئ اُڙ سدا ديتي رهينگي، ڪيونڪ ياد دواران هين اُنيوون ڪا اڌڪار پراپت هوتا هئ.

پاشڻ هين صرف شيوا ڪا ساڻن نهين هئ، اُنيو دواران پي پرياوَت ڪر سکتي هو، اُنيو ڪي ٽاپڪ سپ سين زياده اُترڪت ڪرني والي هوتي هئ. شيوا ضرور ڪرني هئ، جئسي پي ڪرو. سپ سبجيڪٽ ۾ مارڪس لبني هئ، اُگر ايڪي ڪم ره گئي تو پاس وٽ اُتر ڪئسي

هونگي! اس ليئي سڀ سبجيڪٽ ڪو ڪور ڪرو.

2- ساري ڪلپ ۾ سنگم ڀڳ هين بهاري مؤسس هئ.

سدا بهار ڪي سمان ڪلي هونئي پُڻپ خوشبوئدار روهي گلاب آڀني ڪو سمجھتي هو؟ جب بهار ڪا مؤسس آتا هئ تو سڀ قولون ۾ رنگت آ جاتي هئ، ڪل جاتي هئ، سندر لکتي هئ، سنگم ڀڳ پي ساري ڪلپ ڪي اندر بهاري مؤسس هئ، جسپر هرايڪ آتما روپي پُڻپ ڪلا هونئا رهتا هئ. تو ائسي آڀني ڪو سدا ڪلا هونئا اَرقات سدا روحاني ياد ۾ رهندي والا روهي گلاب سمجھتي هو؟ ڪ ڪيي قول سين مڪڙي پي بن جاتي هو؟ جو پهلي چوئي ڪلي هونئي هئ وه بند هونئي هئ، ڪر ڪل جاتي هئ تو قول ڪها جاتا. تو سدا ڪلي هونئي هو يا ڪيي قول يا ڪيي ڪلي. سدا ڪلا هونئا پُڻپ وه هئ جو دُور سين هين سپڪو آڪرشت ڪري. ائسي روحانيت هئ؟ جو پي سمپر ڪ ۾ آئي اُسڪو يه روحاني خوشبوءِ آڪرشت ڪري، ڪلي هونئي قول هين ڪسي ڪو پيت ڪيئي جاتي هئ. باپ دادا ڪي اوپر پي ڪلي هونئي قول هين بلهار هونئي هئ. جو سچي پڳت هونئي هئ وه ڪيي ديوتائون پر سڙي هونئي قول نهين چڙهائينگي، آچي ڪلي هونئي ديوتائون پر پيت ڪرينگي. تو ائسي ڪلي هونئي روحاني گلاب هو جو باپ ڪي اوپر آرپت هو سڪي. سدا يه ياد هئ ڪ هر ڪس باغبان ڪي بنچي ڪي قول هئ. ڊئريڪٽ باپ قولون ڪو آڀني سنيه ڪا پاڻي دي رهي هئ، تو ڪتني لڪي هو گئي!

باپ دادا سدا هر بچي ڪو ديك ڪيا سوچتي؟ ڪ هر بچا وشو ڪا مالڪ بني، حد ڪي نهين، استيت ڪي نهين ليڪن وشو ڪي. وشو ڪا مالڪ ڪوئن بنينگي؟ جو وشو ڪلياڻڪاري هونگي. تو آپ سڀ ڪوئن هو، وشو پر راجيه ڪرني والي يا استيت پر؟ جو وشو پر راجيه ڪرني والي هونگي وه سدا بيحد ڪي استتي ۾ استت هونگي. سنهند، سنسڪار سڀا سڀ بيحد ۾ هونگي، حد نهين هونگي. حد ڪي پرورتي ۾ اپنا زياده سميه ديتي هو يا بيحد ۾؟ بننا هئ بيحد ڪا مالڪ اوڙ سميه ديتي هو حد ۾، تو ڪيا هونگا؟ بيحد ڪي مالڪ بنني والي بيحد ڪي شيوا ۾ ضرور لگينگي. حد نمت ماتر، سارا آئينشن بيحد ڪي شيوا ۾. بيحد ۾ جاڪر شيوا ڪرو، سروس ۾ نيان موڙ لائو. بهت سميه سين دل ۾ جو پلتن هئ وه پرئڪٽيڪل ۾ لائو. اس ورش ڪي يوجنا بنائو ڪ اتني سينئر ڪولني هئ. هئندس پي آئومينيڪلي نڪل آئي هئ. وهان ڪي هئندس تيار ڪرو. آچا. اوم شانتي.

وردان - هڏ سنڪلپ ڪي ورت دواران ورتي ڪا پريورتن ڪرني والي

دل تخت نشين پو

باپ دادا ڪا دل تخت اتنا پيوئر هئ جو اس تخت پر سدا پيوئر آتمائين هين بئن سڪتي هئ. جنڪي سنڪلپ ۾ پي اپوئرتا يا آمريادا آ جاتي هئ وو تخت نشين ڪي بجاءِ گرتي ڪلا ۾ نيچي آ جاتي هئ اس ليئي پهلي هڏ سنڪلپ ڪي ورت دواران آڀني ورتي ڪا پريورتن ڪرو. ورتي پريورتن سين پوشيه جيون روپي سرشتي بدل جائينگي. هڏ سنڪلپ و دري سنڪلپ ڪي ورت ڪا پر تڪيه قل هئ هين سدا ڪال ڪي ليئي باپ دادا ڪا دل تخت.

سلوگن - جهان سرو هڪتيان سات هئ وهان نروگهن سقلتا هئ هين.